

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XI. Vos è Patre diabolo estis: & desideria Patris vestri vultis facere. Jo. 8. v.
44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

quicunque levis suspicio, qua tibi
 habere possit in contrarium, debet te
 habere sollicitum, ut ideitico dicat A-
 postolus: *ne forte*; quia agitur de re
 momenti: agitur de salute.
 Quod iuvat universum servare mun-
 dum, si demum ipse percas? *Quid pro-*
dest homini, si mundum universum lu-
craverit, anima vero sua detrimentum
patitur? Mat. 16. v. 26. an credis te
 potius ad infernum non posse, post-
 quam ipse multos caelo transmisisti?
 hoc esset, non dixisset Apostolus:
et forte cum alijs predicaverim, ipse
peritus efficiar. quis unquam tot ho-
 minibus ac ipse salutem attulit: &
 tamen non fidebat sibi, qui si à DEO
 esse confirmatus in gratia, certam ejus
 opinionem non habuit. o quam
 vitulum etiam tenue formidandum
 est, cum de reprobatione agitur! *Su-*
per hoc expavit cor meum, & emotum
est de loco suo. Job. 37. v. 1.
 Considera hanc reprobationem
 semper esse possibilem, quia in nobis
 ipse laboratur. à DEO est, quod si-

mus approbati pro gloria: à nobis,
 quod reprobati. unde non dicit Aposto-
 lus, *ne forte reprobus evadam*, dicit *ef-*
ficiar: quia quis sibi faber est mali
 sui. *Perditio tua ex te Israel.* Ol. 13.
 v. 9. at si intra nos ipsos elaboratur re-
 probatio nostra, quis est, cui non plu-
 rimum sit timendum? Hoc sanè por-
 tentum est, quod Apostolus timeat
 damnari, postquam tantum laboravit
 pro DEO, & ideo malè tractet, & ma-
 ceret seipsum, tu interim salutis secu-
 ritate tibi spondeas, cum adhuc vi-
 vas torus propijs addictus commoda-
 tibus. Inter has vis à me credi carnem
 tuam esse Spiritui subjectam magis,
 quam inter labores suos illa fuerit A-
 postoli? Non persuadebis. Audi, ut
 ille loquatur ad eorum probum, qui
 tam facile sibi fingunt se impeccabiles
 esse. *Castigo corpus meum, & in ser-*
vitutem redigo: non dicit *in servitu-*
te retineo, sed *in servitutem redigo*.
 Signum ergo est ejus rebellionem et-
 iam sentiri à perfectis, & in fi-
 nem ulque sentiri.

XI.

Patris è Patre diabolo estis: & desideria Patris vestri vultis facere.
 Jo. 8. v. 44.

Considera quatuor modis dici
 consuevit aliquem alterius fi-
 lium, quamvis ab illo proximè geni-
 tum non sit. Primus est per naturam:
 & juxta hunc quondam gloriabantur
 Hebraei habere patrem Abrahamum:

Pater noster Abraham est. Jo. 8. v. 39.
 neque Christus se opposuit, solum ad-
 junxit: *Si Abraha filij estis, Abraha*
opera facite. nu. 40. Secundus est
 per adoptionem. & hoc sensu in ordi-
 ne naturali Moyses renuit esse filius si-
 N a n a 3 l i x

lia Pharaonis, qua illum adoptaverat: *Negavit se esse filium filia Pharaonis.* Heb. 11. v. 24. Et in ordine supernaturali omnes iusti verè dicuntur Filij DEI. *Prædestinavit nos in adoptionem filiorum per JESUM Christum.* Eph. 1. v. 5. Tertius est per doctrinam, & hoc intellexit Apostolus, cum suis Corinthiis scripsit: *Non ut confundam vos, hac scribo, sed ut filios meos carissimos monco.* 1. Cor. 4. v. 15. quia ipsos adduxit ad fidem Christi. Quartus est per imitationem: & huc spectat, quod idem Apostolus dicebat Ephesijs: *Estote ergo imitatores DEI, sicut filij Charissimi.* Eph. 5. v. 1. & adjunxit: *Charissimi*, quia similitudo est, quæ ut plurimum filios patri facit chariores, dum ergo in sententia, quam tibi meditandam propono, ait Christus ad perversos Hebræos, atque in his ad omnes etiam miseros peccatores, quod patrem diabolum habeant, non est animus dicendi eos esse filios diaboli per naturam, vel adoptionem, qui sunt duo priores modi, sed per doctrinam & imitationem, qui sunt posteriores. daemon quippe est, qui dat ipsis exactissimam disciplinam & normam mali: & ipsi tanquam filij maligni prompti sunt ad utramque discendam. nihil ergo ad horrorem peccantium reverè dici posset probrosius quàm istud: *vos ex patre diabolo estis.* Qui patrem habet carnificem, comparere non potest in certu civium honestorum absque rubore. & tu sine rubore audes comparere tui inter DEI servos, dum Patrem habes diabolum? Ah quàm parum

cognoscis patris tui probum naturam!
 2. Considera, quomodo peccatores, ut se demonstrent genuinos diaboli filios, in omnibus studeant per vitiis illi se conformare. Atque in hoc circum dicit Christus: *Vos ex Patre diabolo estis, & desideria Patris vestri facere.* non solum opera, quæ tuis foret, sed desideria. adeo affinis peccatores similitudinem cum patre non in externis tantum, sed internis quoque, & hinc sæpe evenit, ut in mali opere ipso peccare non possunt, saltem corde præsent. atque in vitiis carnalibus desiderijs, odij, invidia, invidia, malignitatibus, quæ tuis non habent. quamvis Dominus forte intelligere voluit, quia dicitur non dixit: *Desideria Patris vestri habere: sed vultis facere.* & quare sic dixit? ut inferat filios tui vos allaborare, ut etiam superent patrem suum. quippe ubi demon dicit non potest nocere Mundo nisi diabolo tantum, ipsi supplent eorum dando, quod ille desiderat. Quæ zizania cuperet demon seminare in genere humano, si posset? quot latrocinia committere? quot obscenitates propagare in ipsis claustris, & his etiam manibus obferatis? sed non potest inferre. DEUS illi manus ligavit. hinc, ut vires Patris pertingere non possint, cedunt filij, & faciunt desideria Patris sui: opere præstantes illam naturam, eas strages, latrocinia, impudicities, quibus vel diabolum quærentem

deret naturæ suæ excellentiam vi-
 liti reddere, ob feuditatis excessum,
 quam in ipsis agnosceret, neque pures ad
 curanda mala tam gravia hos suos fi-
 lios tam sedos à demone vi trahi.
 Unde sanè coguntur, sed sponte suâ
 trahunt, unde non aiebat Christus:
Peccata Patris vestri facitis: sed vul-
ta facere. quia propria eorum volun-
 tate ad id faciendum instigat. hac au-
 tem ratione quid monstrant, nisi hoc
 agere, quod sunt? agunt in genere
 suorum filij, tantò magis infames, quan-
 ti magis voluntarij. an igitur in mun-
 do invenies deteriores filios, quàm
 quos hoc loco descripsi? quid si tu ipse
 eorum esses è numero?
 3. Considera, quantò sit melius re-
 lio ita constitutis repudiare Patrem
 atq; abominabilem, & commutare
 cum alio honorato, imò honoratissi-
 mo, quippe sicut discendo malum à
 diabolo, & eum imitando filius effice-
 ris diaboli; ita si malles bonum discere
 à DEO, & eum imitari, momento
 faceres Filius DEI. *Dedit eis potestatem*
Filios DEI fieri. Jo. 1. v. 12. Ac-
 cedunt, quòd si fias DEI Filius duobus
 modis jam dicèis, talem quoque futu-
 rum alio modo, scilicet adoptionis
 (nam qui est natura, soli Christo ser-
 vatus est) & hac adoptione tam bea-
 ta ed celsitudinis extolleris, ut ean-
 dem possessurus sis gratiam, eandem
 gloriam, quæ est propria filio ejus na-
 turali. *Si filij, & heredes: heredes*
quidem DEI, coheredes autem Christi.
 Rom. 8. v. 17. nunquid ergò summa

foret dementia, si recusares, cenferi in
 numero filiorum DEI, ut maneat in
 sorte filiorum diaboli? hoc verò facis,
 quoties non vis deserere peccatum.
Ecce nationem filiorum tuorum repro-
bavi. Pl. 71. v. 15. sic planè in hoc
 casu DEO dicis. dicis te nolle esse ejus
 filium, ut maneat filius non inquam
 carnificis, quod coram DEO nihil af-
 ferret ignominia, sed alicujus, qui ejus
 est proditor, ejus Rebellis, transfuga,
 in perpetuum relegatus exilium tan-
 quam reus læsæ Majestatis. an non vi-
 detur hac esse impudentia, quâ enor-
 mior adversus DEUM nequeat usur-
 pari? si te sufficienter non moveat re-
 spectus illi debitus, moveat huic jun-
 ctum damnati proprium. & ideo co-
 gita tantisper differentiam, quæ erit
 in die Judicij eos inter, qui compare-
 bunt ut filij DEI, & eos, qui compa-
 rituri sunt ut filij execrandi diaboli.
Nos insensati, dicent hi miseri visis il-
 lis, *vitam illorum estimabamus insa-*
niam, quia paupertatem amabant, am-
 biebant dolores, anhelabant ad sui
 contemptum, & *finem illorum sine ho-*
nore, quia sæpe obtinebant, quem eli-
 gebant, contemptum. nunc verò ò
 quæ differentia! *Ecce quomodo com-*
putati sunt inter filios DEI: cum quo
 proinde gaudendum illis erit omni-
 bus seculis. & *inter sanctos fors illo-*
rum est. Sap. 5. v. 5. hoc cogita, & vi-
 debis, an sit operæ pretium velle esse
 inter filios DEI, nòsti, quomodo alias
 in sacris paginis vocentur hi miseri
 dia-

diaboli filij: vocantur *Filij Gehenne*,
Facitis eum filium Gehenne duplo quam
vos. Matt. 24. v. 15. Id quod aliud
 non significat, nisi ipsos quoque desti-

nari, ut illâ hereditate fruantur,
 gaudet illorum Pater
 in abyſſo.
 * * *

XII.

*Videte, quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes, sed ut
 res, redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. Eph. 5.*

1. **C**onsidera dies præsentis vitæ donatos nobis à DEO ad finem maximi momenti, nempe ad tractandum summum æternæ nostræ salutis negotium. Sed ideo negari non potest, etiam ad negotium tam grave ut plurimum illos nobis malè subservire. Sunt enim pauci, instabiles, incerti, & ex his ipsis paucis oportet vel invites multum cedere illis necessitatibus, quæ ratione originalis peccati nobis dominantur. Proinde sicut instrumentum, quod non satis aptè servit ad finem, malum dicitur, ita dies nostri dicuntur *dies mali*. Mali dicuntur, quia minimum est, quod illis inest boni, ut usui esse possit ad finem convenientem. *Dies peregrinationis meæ parvi est mali.* Gen. 47. v. 9. qui est locus, ad quem hic alludit Apostolus. & tamen hujus minimi, quod in diebus nostris reperitur, boni, quis est, qui summam habeat æstimationem, quam habere par esset? Multi id perdunt in rebus iniquis, plurimi in inutilibus, rari sunt, qui integrè impendant fini, ad quem datum est. Et ideo vide, quid hic velit Apostolus. vult ut in pretio tempus ha-

beas, impendendo totum, quomodo
 tes, in bonum. Examina te
 & expende non nihil, an non per
 lud soleas perdere.

2. Considera, quomodo præsumptus Apostolus habeat, te saltem didisse jam multum de præteritis, plerique solent: ideo peccat, ut remas. *redimentes tempus.* et huiusmodi est, quomodo redimes te pensando in illo exiguo, quod habet est, omnia damna, quæ incidunt multo, quod est perditum: augere solitudinem, perfectius operando multiplicando preces, dupliciter consuetum penitentia: rigorosius. *participaverunt vigiliis oculi mei.* Ps. 134. v. 5. sic illi faciunt viatores, qui sese cunctari in via plures perdunt horas diurni itineris. Eas accipiunt accelerando gressum: ut incolæ, ita opifices, ita omnes, qui quod fecerunt dispendium ob temporis jacturam, tanto amplius de tempore redimendo laborant. & tamen tempus dispendium temporale fuit. Ergo quid ages, qui fecisti ut oculos tantisper demitte ad inferos.